

ಕನ್ನಡ ಆಂಗ್ಲ ಭಾಷೆಯ ಅಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬರವಣಿಗೆ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಬಿಂಬ್ರೀ ಮೊದಲುಗೊಂಡು ಲಂಕೇಶ್, ಅನಂತಮೂರ್ತಿಯವರ ತನಕ ನಿಡಿದಾದ ಪರಂಪರೆಯಿದೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾಪನ ಬಿಟ್ಟು ಪತ್ರಕರ್ತರಾದವರು ಲಂಕೇಶ್ ಮತ್ತು ಪ್ರಭಾಕರ ಮಾತ್ರ. ಪತ್ರಕರ್ತರಾಗಿ ಪ್ರಭಾಕರ ಅವರಷ್ಟು ಸುತ್ತಾಟ ಮಾಡಿದವರು ಕಡಿಮೆ. ಅವರಿಗೆ ಅಸ್ಸಾಮೀ, ಬಂಗಾಳಿ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಭುತ್ವವಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಕಲಿಯಲೆಂದು ನಗರದೊರದ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ವಾಸ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅಸ್ಸಾಮಿಗೆ ಹೋದ ಬಳಿಕ ಅವರು ಈಶಾನ್ಯ ಭಾರತದಲ್ಲಿರುವ ಜನಾಂಗ, ಭಾಷೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಆರ್ಥಿಕತೆ, ರಾಜಕಾರಣದ ಸಂಘರ್ಷಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಆಳವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸಿದರು. ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು. ಅವರಿಗೆ ಅಸ್ಸಾಮಿನ ಬಗ್ಗೆ ಇನ್ನಿಲ್ಲದ ಸೆಳೆತ. ಕೋಲಾರಕ್ಕೆ ಮರಳಿದ ಬಳಿಕ ಅವರಿಗೆ ಕಾಮರೂಪದ ಧ್ಯಾನ ಮತ್ತಷ್ಟು ತೀವ್ರಗೊಂಡಿತು. ಅಲ್ಲಿನ ಊಟ, ಜನ, ಮಾತುಕತೆ, ಗೆಳೆಯರನ್ನು ಸದಾ ನೆನೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಮನೆಗೆಲಸದಾಳು

ರಾನುವಿನ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಸ್ಸಾಮಿನ ಮನೆ ಮಾರಿದ್ದು ತಪ್ಪು ನಿರ್ಣಯವೆಂದು ಒಮ್ಮೆ ಗೊಣಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಸ್ಸಾಮನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಂದಿದ್ದು ಸರಿಯೋ ತಪ್ಪೋ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಹೊಯ್ದಾಟವಿತ್ತು. ಮನೆ ತುಂಬ ಅಸ್ಸಾಮಿ ಮತ್ತು ಆಂಗ್ಲೇಜಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ಈಶಾನ್ಯ ಭಾರತ ಕುರಿತ ಗ್ರಂಥಗಳಿದ್ದವು. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ನಡುವೆ ಮಾತಾಡುವಾಗ ಅಸ್ಸಾಮಿ ಉಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಸ್ಸಾಮಿನ ನೇಕಾರರು ನೇಯ್ದ ಅಂಗವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಸದಾ ಧರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಸ್ಸಾಮಿನ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರಾದರೂ ಲಘುವಾಗಿ ಅಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಕೋಪ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಒಮ್ಮೆ ಅವರೊಡನೆ ಮಾತಾಡುತ್ತ ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರ ಮೊಮ್ಮಗ ರಾಜಮೋಹನ ಗಾಂಧಿ ಹಂಪಿಗೆ ಬಂದಾಗ, ನನ್ನೊಡನೆ ಚರ್ಚಿಸಿದ ವಿಷಯ ಹೇಳಿದೆ. “ಬಹಳ ಬುದ್ಧಿವಂತ. ಆದರೆ ಆತನಿಗೆ ಅಸ್ಸಾಮಿನ ಬಗ್ಗೆ ಏನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ. ಒಂದ್ಕೆಲ ‘ಐಯಾಮ್ ವೆರಿಗುಡ್ ಫ್ರೆಂಡ್ ಆಫ್ ಅಸ್ಸಾಂ’ ಅಂದರು. ಅಸ್ಸಾಮಿಗಿರುವ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಅಕ್ಷರಗಳಿಗೆ